

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 63/2024-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti príkazu na vyšetrovanie duševného stavu Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 3Tp 89/20 z 21. septembra 2020 a proti príkazu na zatknutie Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 3Tp/2/2023 z 26. januára 2023 takto

rozhodol:

- Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **nevyhovuje**.
- Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou elektronicky ústavnému súdu 10. augusta 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd príkazom na vyšetrovanie duševného stavu okresného súdu sp. zn. 3Tp 89/20 z 21. septembra 2020 a príkazom na zatknutie okresného súdu sp. zn. 3Tp/2/2023 z 26. januára 2023. Sťažovateľ navrhuje napadnutý príkaz na zatknutie zrušiť. Sťažovateľ zároveň ústavný súd požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice-okolie, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-422/2-VYS-KS-2019 z 30. decembra 2019 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie za prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 a 2 Trestného zákona (10. mája 2022 bola predmetná trestná vec odstúpená vyšetrovateľovi Národnej centrály osobitných druhov kriminality Prezídia Policajného zboru, kde je vedená pod ČVS: PPZ-1593/NCK-ENV-KE-2022, pozn.). Napadnutým príkazom na vyšetrovanie duševného stavu z 21. septembra 2020 sudca pre prípravné konanie okresného súdu podľa § 148 ods. 2 Trestného poriadku prikázal, aby bol vyšetrovaný duševný stav

sťažovateľa. Dňa 26. októbra 2020 sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti proti sudcovi okresného súdu, ako aj proti znalkyni MUDr. Kornélii Fabišikovej (sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepripojil rozhodnutia, ktorými by bolo rozhodnuté o týchto námietkach, pozn.). Návrhom z 5. januára 2023 dozorujúci prokurátor navrhol okresnému súdu, aby na sťažovateľa vydal príkaz na zatknutie. V odôvodnení ústavnej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že na základe tohto návrhu prokurátora okresný súd vydal napadnutý príkaz na jeho zatknutie z 26. januára 2023 (kópiu napadnutého príkazu na zatknutie sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepripojil, pozn.). Následne sťažovateľ elektronickým podaním zo 14. mája 2023 adresovaným okresnému súdu požiadal o zrušenie predmetného príkazu na zatknutie.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti v podstatnom namieta, že napadnutý príkaz na vyšetrenie jeho duševného stavu, ako aj napadnutý príkaz na jeho zatknutie boli podľa jeho názoru vydané arbitrárne a v rozpore so zákonom, pričom ich vydal sudca okresného súdu, ktorý je zaujatý.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Napriek absencii právneho zastúpenia sťažovateľa a z toho vyplývajúcim viacerým nedostatkom niektorých zákonom ustanovených náležitostí ústavnej sťažnosti ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na doplnenie jeho podania, vyhodnotiac ho za obsahovo natolko zrozumiteľné, že umožňuje realizovať ústavný prieskum.

6. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

7. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd.

8. Jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi.

9. Zmeškanie dvojmesačnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti v zmysle citovaného § 124 zákona o ústavnom súde neumožňuje zákon o ústavnom súde odpustiť, pričom ide o zákonom ustanovený dôvod na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde].

10. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa o vydaní napadnutého príkazu na vyšetrenie svojho duševného stavu z 21. septembra 2020 dozvedel najneskôr 26. októbra 2020, keď vzniesol námietku zaujatosti sudcu okresného súdu a znalkyne. Vychádzajúc z uvedeného, možno konštatovať, že dvojmesačná lehota uvedená v § 124 zákona o ústavnom súde pri napadnutom príkaze na vyšetrenie duševného stavu uplynula sťažovateľovi najneskôr 28. decembra 2020.

11. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa o vydaní napadnutého príkazu na svoje zatknutie z 26. januára 2023 dozvedel najneskôr 14. mája 2023, keď požiadal okresný súd o jeho zrušenie. Vychádzajúc z uvedeného, možno konštatovať, že dvojmesačná lehota uvedená v § 124 zákona o ústavnom súde pri napadnutom príkaze na zatknutie uplynula sťažovateľovi najneskôr 14. júla 2023.

12. Ústavná sťažnosť sťažovateľa doručená elektronicky ústavnému súdu 10. augusta 2023 je tak podaná zjavne po uplynutí uvedenej dvojmesačnej lehoty, v dôsledku čoho ju nemožno považovať za podanú včas.

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

14. Nad rámec uvedeného ústavný súd poukazuje na to, že z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že k realizácii napadnutého príkazu na zatknutie sťažovateľa dosiaľ nedošlo. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že v prípade jeho realizácie bude mať sťažovateľ možnosť brániť svoje práva (predovšetkým základné právo na osobnú slobodu), keď o jeho osobe budú rozhodovať príslušné súdy (m. m. II. ÚS 290/2021, I. ÚS 681/2023).

15. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

III.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

16. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

17. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako to vyplýva z časti II tohto uznesenia) je zrejme, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m.

III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 1 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. februára 2024

Peter Molnár
predseda senátu